

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 21. september 2021
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Mikkel Holt Christensen
Sagsnr.: 2021-0030-6459
Dok.: 2104093

Besvarelse af spørgsmål nr. 1478 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1478 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 24. august 2021. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Nick Hækkerup

/

Iren Mirmojtahedi

Spørgsmål nr. 1478 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren oplyse, om ministerens partifælles forslag om at legalisere hashen strider imod FN’s Narkotikakonvention, jf. artiklen: ”Sophie Hæstorp Andersen vil legalisere hash”, Berlingske den 11. august 2021?”

Svar:

Danmark har tiltrådt FN’s konvention af 30. marts 1961 om kontrol med narkotiske midler, FN’s konvention af 21. februar 1971 om psykotrope stoffer og FN’s konvention af 20. december 1988 imod ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer. Konventionerne danner rammerne for den internationale narkotikapolitik.

Det fremgår af 1988-Konventionens artikel 3 (2), at parterne – under forbehold af hver parts forfatningsmæssige principper og dens retssystems grundlæggende begreber – skal træffe sådanne foranstaltninger, som måtte være nødvendige til at fastslå at besiddelse, køb eller dyrkning af narkotika eller psykotrope stoffer til personligt forbrug i strid med bestemmelserne i 1961-Konventionen, den ændrede 1961-Konvention eller 1971-Konventionen er forbrydelser i henhold til dens nationale lovgivning, hvis de er begået forsætligt. Cannabis er defineret som et narkotisk stof.

Det fremgår endvidere af 1988-Konventionens artikel 3 (4) (a), at hver part skal gøre forbrydelserne oplyst i artikel 3 (1) genstand for sanktioner, som tager hensyn til disse forbrydelsers alvorlige karakter, såsom fængsling eller andre former for frihedsberøvelse, økonomiske sanktioner og konfiskation. Det fremgår dog også af artikel 3 (4) (d), at parterne – enten som alternativ til domfældelse eller straf eller ud over domfældelse eller straf for en forbrydelse i henhold til artikel 3 (2) – kan træffe foranstaltninger med henblik på behandling, uddannelse, efterbehandling, revalidering eller resocialisering af overtræderen.

International Narcotics Control Board (INCB) er et uafhængigt organ, der fører kontrol med landenes overholdelse af konventionerne. INCB har sin i årsrapport fra 2017 udtalt følgende:

”In spite of repeated clarification in United Nations documents that the international drug control treaties do not require States parties to apply criminal justice sanctions for the use of drugs or

compel such sanctions for the possession of drugs for personal use, some national governments continue to have laws that mandate penal measures, including incarceration for people who use drugs. It needs to be reiterated that under the international drug control treaties, treatment and rehabilitation services can be provided as a full-fledged alternative to criminal justice sanctions, as stated by the Board in 2007 and in 2016.”

Udtalelsen peger således på, at det er foreneligt med konventionerne at *afkriminalisere* besiddelse af mindre mængder narkotika til eget brug – så længe der ikke er tale om en egentlig legalisering. Ved afkriminalisering forstås, at besiddelse af de pågældende stoffer fortsat er ulovlig, men at besiddelsen ikke udløser en strafferetlig sanktion. Der vil til gengæld kunne blive tale om en alternativ sanktion i form af f.eks. misbrugsbehandling eller rådgivning. En *legalisering* betyder i modsætning hertil, at besiddelsen ikke anses for ulovlig og dermed ikke udløser nogen sanktioner.

Det er regeringens holdning, at et forsøg med legalisering af cannabis ikke er den rigtige vej at gå. Det skal ses i lyset af, at en legalisering efter Rigspolitiets vurdering ikke vil have den ønskede effekt på den illegale hashhandel, ligesom det vil modvirke vores særlige ansvar for at forebygge de potentielle konsekvenser, der især kan ramme psykisk sårbare samt børn og unge med sociale problemer.

Jeg kan i øvrigt henvise til min samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 1479 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg og min besvarelse af 14. februar 2020 af spørgsmål nr. 645 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg.